

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztásául a felperes mindenképp a lényeges eljárási szabályok és a védelmi jogok megsértésére hivatkozik. A felperes szerint a Bizottság olyan elemekre – konkrétan 2002. július 12-i miniszteri nyilatkozatokra – alapozta a határozatát, amelyek kívül esnek az eljárásnak az azt megindító határozat által kijelölt hatókörén. A felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak ki kellett volna terjesztenie az eljárást egy új eljárásindító határozattal.

A felperes szerint továbbá a Bizottság jogban való tévedést követett el az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás fogalmával kapcsolatban. A Bizottság rosszul alkalmazta a körültekintő piactudományi magánbefektető elvét. A felperes véleménye az, hogy mivel a miniszteri nyilatkozatok nem minősülnek állami kötelezettségvállalásnak, és nem tekinthetők állami támogatásnak, a körültekintő magánbefektető elvét nem lehet alkalmazni. Úgy véli továbbá, hogy a Bizottság helytelenül következtetett állami támogatás meglétére két olyan elkülönülő esemény alapján, amelyekről elismeri, hogy külön-külön szemlélve őket egyik esemény sem hordozza a szükséges elemeket az állami támogatásnak minősítéshez. Ezek az események a 2002. júliusi nyilatkozatok és a 2002. decemberi tervek részvényesi előlegről.

Harmadrésze az, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal, hogy úgy tekintette, hogy a 2002. július 12-i interjú elemzése alapján arra a következtetésre lehetne jutni, hogy az állam mint részvényes kötelezettségvállalásáról van szó, és hogy az interjú decemberben hatott a piacok helyzetére.

Végül pedig a felperes azzal érvel, hogy az alkalmazott érvelés olyan ellentmondásokat és hiányosságokat rejt magában, amelyek miatt a határozat sérti az indokolási kötelezettséget.

A Francia Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 13-án benyújtott kereset

(T-427/04. sz. ügy)

(2005/C 19/65)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Francia Köztársaság, meghatalmazottak: Ronny Abraham, Géraud de Bergues és Stéphanie Ramet, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 13-án keresetet nyújtott be az Európai

Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- teljes egészében semmisítse meg Franciaország által a France Télécom részére nyújtott állami támogatásról szóló 2004. augusztus 2-i C(2004) 3061 bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben megtámadott határozat szerint 1994. január és 2002. december között a France Télécom-ra (FT) alkalmazott iparüzési adó rendszere a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

Kérése alátámasztásául a felperes először is azzal érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát és jogban való tévedést követett el. E tekintetben vitatja a Bizottság elemzését a Poste és a France Télécom közszolgáltatásának megszervezéséről szóló 1990. július 2-i 90-568. törvény alapján az FT-re érvényes adórendszeréről. A Bizottság ugyanis egyfelől vegyesnek minősítette az FT által 1991 és 1993 között teljesített befizetést, pedig az kizárólag adójellegű volt, másfelől pedig úgy vélte, hogy 1991 és 2002 között az FT két különböző adórendszernek volt alávetve, pedig egy két időszakra osztott általános adórendszerrel volt szó. Ebből következően az alperesnek az 1991 és 2002 közötti időszakban beszámítást kellett volna végeznie.

A felperes azzal is érvel, hogy a Bizottság megsértette az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK rendelet 15. cikkét annyiban, amennyiben figyelembe kellett volna vennie, hogy az állami támogatás nyújtásának időpontja – 1990. július 2-a, az a nap, amikor a 90-568. törvény teljes mértékben és véglegesen rögzítette a szóban forgó adórendszert – és az alperes első információnyújtási kérelmének időpontja, azaz 2001. június 28-a között több, mint 10 év telt el.

A felperes továbbá felveti, hogy a megtámadott határozat sértette a bizalomvédelem elvét, mert az FT-től követeli meg a támogatás visszatérítését, valamint hogy a Bizottság megsértette a védelmi jogait azzal, hogy anélkül következtetett állami támogatás meglétére, hogy módot adott volna a francia hatóságoknak arra, hogy az érvelésének egyik lényeges pontjáról, az FT által 1991 és 1993 között teljesített befizetés vegyes természetéről nyilatkozhasson.